

Véronique Vincent & Aksak Maboul

EX-HONEYMOON KILLERS

Vraag een Vlaming naar de beste Belgische plaat aller tijden en hij noemt vermoedelijk iets van dEUS of T.C. Matic. Stel die vraag aan de juiste Franstalige Belg en hij kiest wellicht voor The Honeymoon Killers, een experimentele Brusselse rockgroep uit de jaren 80 met internationale uitstraling én de enige Belgische act die ooit op de cover van het Britse muziekblad NME heeft gestaan. Drie voormalige leden maken dat onbekende verleden weer actueel met 'Ex-Futur Album'.

Jan Delvaux

Er is de jongste maanden in de Franse en Waalse muziekers stevige opwinding ontstaan over 'Ex-Futur Album' (2014) van Véronique Vincent & Aksak Maboul. Hoewel de plaat meer dan dertig jaar op de plank is blijven liggen, klinkt de electropop die erop staat opvallend bijdetijds.

'Ex-Futur Album' is een artefact uit het begin van de jaren 80. Een strafperiode waarvan de Vlaamse wapenfeiten – T.C. Matic, *The Scabs*, *De Kreuners*, *The Kids*, *Luna Twist*... – uitvoerig beschreven zijn. De Franstalige geschiedenis is, met uitzondering van *Allez Allez*, zo goed als ondergesneeuwd geraakt. Toch was er één groep die furore maakte tot over het Kanaal: The Honeymoon Killers, een conglomeraat van de Brusselse groepen *Les Tueurs De La Lune De Miel*, Aksak Maboul en zangeres Véronique Vincent. Hun debuutplaat 'Les tueurs de la lune de miel' (1982) bracht hen op

de cover van NME, maar in 1985 viel de groep alweer uit elkaar.

Het stuk Aksak Maboul (**Marc Hollander** en **Vincent Kenis**) had tussen 1980 en 1983 al enkele nummers opgenomen voor een derde plaat onder eigen naam. Véronique Vincent zong en schreef de teksten. Die nummers staan nu op 'Ex-Futur Album'. Hand opsteken wie nog mee is.

Marc Hollander (*lacht*) «Het verhaal is inderdaad soms wat ingewikkeld. The Honeymoon Killers was dan ook een merkwaardige constructie, met twee hoofden die verschillende richtingen uitkeken. Aksak Maboul, dat waren gitarist Vincent en ik, twee eerder serieuze muzikanten uit de avant-garde. Les Tueurs De La Lune De Miel werden getrokken door **Yvon Vromman** (overleden in 1989, red.). Dat was veel bruter. Yvon was iemand met veel fantasie, een *natural born showman*. De buitenlandse pers noemde hem 'een kruising

‘We worden tussen Caribou en Aphex Twin gedraaid. Ideaal’

tussen Jacques Brel en James Chance’ (New Yorkse saxofonist die punkachtige funk speelde, red.). Hij kreeg Véronique naast zich als tweede stem. *La belle et la bête*. Die rare alchemie zorgde vreemd genoeg voor eenheid en maakte dat het wérkte.»

HUMO Om het helemaal eenvoudig te maken: jullie waren een koppel en jij was naast muzikant ook de platenbaas van Crammed Discs, Marc.

Véronique Vincent «Het is Yvon die mij bij de groep heeft gevraagd. Hij had een nummer geschreven voor een vrouw, ‘Histoire à suivre’, en hij wou dat ik dat zong. Ik ben naar een repetitie gegaan zonder vooraf iets tegen Marc te zeggen. Die keek vreemd op. ‘Tiens, wat doe jij hier?’ (*lacht*)»

Hollander «De twee groepen zijn één geworden in de lente van 1980. Crammed Discs is ongeveer gelijktijdig begonnen. Dat gaf ons een grote autonomie als groep. We hebben ook nooit een *agent* of manager gehad.»

HUMO Naast Crammed Discs ontstonden in die periode nog twee interessante onafhankelijke labels in Brussel: eerst Les Disques du Crépuscule, iets later Play It Again, Sam!

Hollander «Een echte scene was er nochtans niet, iedereen zat in zijn eigen hoek. Les Disques du Crépuscule werd opgericht door twee muziekjournalisten die een goede band hadden met Factory Records, het label van A Certain Ratio, Cabaret Voltaire en Joy Division. Ik was met Crammed Discs begonnen vanuit een heel romantisch idee: ik was een muzikant die op lange termijn wilde samenwerken met andere artiesten die net als ik niet vies waren van experimenteren. We hadden wel een zeker kosmopolitisme gemeen: het moest meer zijn dan België alleen. Door die attitude zijn er in die periode heel wat buitenlandse artiesten in Brussel komen wonen: Tuxedomoon, Anna Domino, Minimal Compact...»

HUMO Het is opvallend met hoeveel gemak jullie het land zijn uitgeraakt met The Honeymoon Killers. Dat was hoegenaamd geen evidentie in die tijd.

Vincent «We kregen ook eerder aandacht uit het buitenland dan uit eigen land. Dat was ideaal. Omdat we muziek van overal beluisterden en gebruikten, wilden we ook overal actief zijn.»

Hollander «De geesten waren heel open in die tijd. De eighties worden vandaag helaas gecatalogeerd als één

uniform geluid, maar de postpunkjaren waren net bijzonder divers en creatief. De punkfunk van James White & The Blacks, de dubinvloeden van Scritti Politti, het minimalisme van Young Marble Giants... Brussel was ideaal als werkplek en uitvalsbasis. België is sowieso een niemandsland, waar de invloeden een beetje van overal komen.»

HUMO Jullie hadden zelfs de hyperchavunistische Britse muziekpers mee.

Hollander «Crammed Discs had toen al een promotieverantwoordelijke in Londen, dus dat hielp wellicht. Maar het klopt, NME heeft zelfs de moeite gedaan om een journalist naar Parijs te sturen om Allez Allez en The Honeymoon Killers te interviewen.»

Vincent «En ze stuurden een beloftevolle jonge fotograaf mee: de op dat moment 25 jaar oude Anton Corbijn.»

HUMO Met een historische frontpagina als gevolg. Nog meer legende: jullie zijn één van de weinige Belgische groepen die een Peel Session mochten spelen, een livesessie voor de Britse radiolegende John Peel.

Hollander «Hij was daarvoor al een grote fan van Aksak Maboul.»

Vincent «Die opnames zijn niet echt wereldschokkend, maar het was wel een memorabele dag. Dale Griffin, de producer van de sessie (en ex-drummer van Mott The Hoople, red.), heeft toen een vinger gebroken. Yvon had de man dermate op de zenuwen gewerkt dat hij uit frustratie met zijn hand tegen de muur sloeg. Yvon kon heel grappig zijn, maar hij was vaak onuitstaanbaar. Een echte provocateur.»

HUMO Over naar nu. Dé vraag over ‘Ex-Futur Album’ is natuurlijk: waarom is die plaat zolang op het schap blijven liggen?

Hollander «We wisten al die tijd niet goed wat we ermee moesten aanvangen. Voor ons klonk ze destijds als een popplaat, en niet als de derde van de experimentele rockgroep Aksak Maboul. Ze moest uitkomen bij een grote firma in Frankrijk, vonden we. Crammed Discs was te klein voor zo’n commercieel project. Via Marc Borgers, een bevriend graficus, zijn we in contact gekomen met de Franse zanger Alain Chamfort, op dat moment de vriend van Lio. Hij vond de nummers geweldig en heeft toen afspraken geregeld met enkele grote firma’s.»

Vincent «We vingen echter bot. Ons idee van popmuziek bleek nogal af te wijken van de heersende opinie. Van-

‘Ex-Futur Album’ is verschenen op Crammed Discs.

Véronique Vincent & Aksak Maboul spelen op woensdag 18 februari in Les Ateliers Claus in Sint-Gillis (Brussel).

daag zitten die nummers helemaal in de geest van de tijd, maar toen had je nog geen electropop. Het was te nieuw. Les Rita Mitsouko en Elli & Jacno moesten nog beginnen.»

Hollander «Crammed Discs begon te groeien, we kregen kinderen en toen hebben we het laten varen. We hadden ook het gevoel dat we nog iets moesten toevoegen aan die nummers, dat we er meer mee moesten doen. Vorig jaar is er dan een *déclic* gekomen. We hebben ze afgemixt en opgekuist en het daarbij gelaten. Vier nummers zijn zelfs gewoon de originele demo’s.»

HUMO De kenners zijn er weg van. Radiomaker en dj Gilles Peterson tweette: ‘Belgium... I’m here... this is what I’ve been looking for.’

Hollander «We worden op sommige radiozenders tussen Caribou en Aphex Twin gedraaid. Ideaal.»

Vincent «En we mogen ook live gaan spelen. We beginnen deze maand in Brussel, binnenkort volgen Parijs, Londen en Berlijn. Net zoals vroeger eigenlijk.»

HUMO In de live-bezetting zitten twee vertrouwde gezichten: Christophe Claeys en Sebastiaan Van den Branden van Amatorski.

Hollander «De reden daarvoor moet je niet ver zoeken: Amatorski zit bij Crammed Discs.»

HUMO Een detailvraag tot slot. De videoclip van de single ‘Décollage’, een single van The Honeymoon Killers uit 1982, heeft een merkwaardig einde: ineens komen Marcel Vanthilt en Dominique Deruddere uit het struikgewas gestapt.

Hollander «Marcel heeft die clip gemaakt. Hij had een programma op de toenmalige BRT (‘Roodvonk’, red.) waarin veel nieuwe muziek uit eigen land aan bod kwam. De originele tape van de clip is helaas niet in ons bezit, we hebben alleen de beelden van de uitzending, waarin Marcel op het einde in beeld komt om het volgende item aan te kondigen. We kunnen dat eindstuk er niet afknippen, want dan eindigt het nummer te abrupt. Daarom langs deze weg een vraag aan Marcel: of hij misschien weet waar die tape zou kunnen liggen? (*lacht*)» **H**